

Biskop Erling J. Pettersen

Visitaforedrag ved visitas i Domkirken menighet

Domprostiet

17. – 22. november 2015

Kjære menighet!

Stavanger domkirke er plassert midt i Stavanger og midt i menneskers hverdag. I snart 900 år har Stavanger domkirke hatt en sentral plass i byens liv og i menneskers liv. Byens og kirkens historie er uløselig vevd sammen med bånd som strekker seg langt utover grensene for selve Domkirken menighet. Stavanger domkirke er bispedømmets hovedkirke og bispesete. For mange mennesker representerer Domkirken den kristne tradisjon og nærvær i samfunn og dagligliv. Domkirken blir med sin teologiske og kulturelle profil en viktig stemme og talerør for en åpen folkekirke i bispedømmet. Samtidig er Stavanger domkirke menighetskirke og den lokale kirke for de ca. 5500 som sokner til Domkirken menighet.

Denne dobbeltheten, utover mot bispedømmet og det offentlige rom og innover med den lokale tilknytning og tilhørighet for den lokale soknemenighet, setter Domkirken menighet i en særstilling i forhold til andre menigheter. Det å være kirke for bispedømmet og samtidig kirke lokalt må gjennomsyre strategier og alt som skal planlegges fram mot byjubiléet og kirkejubiléet i 2025.

Vår nasjonalskald Ole Paus har sagt:

«Kirken er et sted hvor vi kan komme med våre største gleder og svarteste sorger. Dette sitter i rommet som et ekko og er den usynlige utsmykning av kirkerommet.»

Dette hellige rommet er stedet for våre største gleder og svarteste sorger.

Å tenne lys i globen,
å sitte i stillhet og ettertanke,
å kunne hvile i Kyrie eleison – Herre miskunne deg
er å vite at menneskelivets sårbarhet og menneskelivets hellighet
har sitt sted i dette rommet.

Gjennom disse visitasdagene har jeg fått bekreftet hvor sterkt preget Domkirken menighet er av kirkebygget sitt. Kirkebygget legger sterke føringer på menighetens liv og aktiviteter.

Domkirken er troens rom

For mange er Domkirken det største og mest åpne troens rom i vår region. Det kan være høye terskler å overstige inn til den lokale menigheten for dem som ikke umiddelbart identifiserer seg med kirken. I Domkirken finnes et rom for den non-verbale tro, den som ikke uttrykker seg i korrekte utsagn eller andre markører for kristent engasjement.

Den som trer inn i rommet sanser et hellig nærvær. Hverdagsbesøkende som tenner et lys, gudstjenestedeltakere, bryllupsgjester, konsertpublikum, ingen av oss går upåvirket gjennom domkirken. Ikke minst erfarte vi dette etter 22. juli 2011.

Engasjement, profesjonalitet og gudstjenesteglede

I møte med stab, samlet og enkeltvis, og i møte med av- og påtroppende menighetsråd har jeg møtt en glad stolthet over å høre til i Domkirken menighet. Her satses det på kvalitet i formidling gjennom ord og toner. Menighetens visjon: «Sammen om skjønnheten i det hellige» står som en litt pirrende overskrift over alt som skjer.

En varm takk til alle som har åpnet dørene inn til gjestfrihetens og troens rom disse dagene: menighetsråd, ansatte, frivillige, fra tirsdagstreffet på Bethel til menighetsfesten langs langbordet i kirken onsdag kveld. Menigheten kan glede seg over en stab som jobber på tvers av de ulike fagfelt og profesjoner, og spiller hverandre gode, samlet om et felles ønske om et levende gudstjenesteliv og en menighet for alle aldersgrupper.

Gudstjenesteliv

Domkirken menighet har et variert gudstjenestetilbud som favner bredt.

Hovedgudstjenesten, som feires hver søndag kl. 11.00, kjennetegnes av en tradisjonell liturgisk form og stor vekt på sang og musikk. Både de som deltar på gudstjenesten regelmessig og de som er på besøk, finner stor glede nettopp i den tradisjonelle formen og i den profesjonalitet som preger musikk og korsang.

En viktig verdi når det gjelder hovedgudstjenesten, er *gjenkjennelse*. Dette er viktig både for de som deltar på en enkelt gudstjeneste og for de som velger gudstjenesten i Domkirken nettopp på grunn av dens gjenkjennelige form.

I tillegg til den regelmessige hovedgudstjenesten, feires det hver uke enkle hverdagsmesser, med påfølgende kirkekaffe i domkirkekjelleren. Jeg unner alle å kunne oppleve hvilepulsene i disse, og i onsdagens morgenmesse i Bispekapellet.

I løpet av et semester inviterer Domkirken flere ganger til Taize-bønn og til barnegudstjenester. Jeg hadde selv gleden av å være med på barnegudstjeneste i går formiddag. Dette er en opplevelse alle burde få med seg, for her yrer det av liv og sangglede: «Lova Gud, lova Gud, til vår gjerning går vi ut.»

Som bispedømmets katedral står Domkirken i en særstilling som det naturlige sted å markere særskilte dager og jubiléer. Hvert år inviterer Domkirken til gudstjeneste på nasjonaldagen. Og tidligere i høst hadde jeg gleden av å være med på gudstjeneste i anledning Alfred Hauge-jubiléet.

Domkirken er også det naturlige sted å legge gudstjenester for trafikkofer, for voldsutsatte og for rusofre.

Når det gjelder gudstjenestelivet, vil jeg trekke fram to utfordringer fra forhåndsmeldingen. For det første pekes det på at gudstjenestebesøket i Domkirken har gått dramatisk ned gjennom de siste 10 årene fra forrige visitas. I 2006 var det totalt 21.500 besøkende på søndags- og helligdagsgudstjenestene, mens det i 2014 var 13.000. Går man nærmere inn på tallene, ser man at besøkstallet varierer litt fra år til år, men at nedgangen er fordelt relativt jevnt over tiårsperioden. Dette er en utfordring både menighetsråd og stab tar på alvor og bevisst jobber med.

En annen utfordring, som også var sentral i samtalen med menighetsrådet, er at småbarnsfamilier skal oppleve seg velkomne til gudstjeneste. Her har menigheten en dobbel utfordring. For her handler det både om tilrettelegging og om holdninger. Jeg vil berømme

menigheten for å ha lagt til rette med barnebord og tegnesaker bakerst i kirkerommet. Samtidig har man mye å vinne på en tettere kobling mellom trosopplæringstiltak og gudstjenesten, slik at barna blir aktive deltakere. For den gudstjenestefeirende menighet vil det også være positivt å oppleve barnekorene. En konkret utfordring, som jeg tenker er helt avgjørende, er å legge til rette for og organisere et søndagsskoletilbud for barna under gudstjenesten.

Parallelt med dette er det viktig å jobbe bevisst med holdninger. Gudstjenestene i Domkirken skal ikke bare være de voksnes gudstjeneste. Det er derfor ikke greit når foreldre opplever kommentarer og strenge blikk. Når barn er til stede, er de til stede med hele seg. Barn liker å være aktive. Derfor tenker jeg det er viktig også å involvere barna i gudstjenestene, f.eks. som ministranter.

Dette fører naturlig over til et punkt jeg vil berømme Domkirken for, nemlig måten frivillige medhjelpere involveres i gudstjenestelivet. Involvering skaper eierskap og identitet. Dette gjelder også konfirmanter som gjennom oppgaven som ministranter får grundig innføring i messens mysterium.

Trosopplæring

I 2013 kom Domkirken menighet inn i Trosopplæringsreformen, sammen med resten av menighetene i Domprostiet. Trosopplæring handler om at alle døpte i alderen 0-18 år skal få en systematisk opplæring i den kristne tro. Det betyr at barn og unge skal kunne delta på varierte tiltak som har en bredde i bibelfortellinger, og som følger barnets utvikling.

Domkirken menighet tilsatte for ett år siden trosopplærer, og har etter hvert kommet godt i gang med planarbeidet. Menigheten har levert inn første utkast til plan, og den endelige planen skal leveres til godkjenning hos biskopen innen 1. desember 2015.

En utfordring for Domkirkens menighet er at den i liten grad når døpte i soknet med trosopplæring av et visst omfang. Katedralfunksjonen er viktig, og korene er god

trosopplæring for de som er med i disse. De fleste av de som er med i korene er imidlertid fra andre menigheter, og dermed blir det lite ressurser igjen til å følge opp egne døpte i soknet.

Noen av de døpte deltar på tiltak i St.Petri menighet, og Domkirkens menighet arbeider nå med å utvide tilbudet til barn og unge i alderen 0-18 år. Her blir et videre samarbeid med St.Petri og andre sentrumsmenigheter viktig i tiden fremover.

Det er viktig at hele menigheten eier trosopplæringen. Det er hele menighetens ansvar at barn og unge får tilbud om opplæring i kristen tro, både gjennom breddetiltak og kontinuerlige tiltak. Staben må gjennom sin tverrfaglighet bidra inn i trosopplæringen, slik at det blir mulig å gjennomføre en opptrapping.

Det blir særlig viktig for menighetene å jobbe strategisk med frivillig medarbeiderskap i tiden fremover. Dersom trosopplæringsarbeidet skal kunne trappes opp og utvides, trenger en flere medarbeidere som kan være med å hjelpe til med ulike oppgaver. Besteforeldre kan være gode trosopplærere, og menigheten bør ha et fokus på å utfordre denne gruppen.

Barn og unge

Bærebjelken i domkirkens barne- og ungdomsarbeid har i alle år vært korarbeidet, som jeg vil komme nærmere tilbake til. Dette er kvantitativt og kvalitativt det mest betydningsfulle trosopplæringsarbeidet menigheten driver, selv om det formelt ikke er definert inn som en del av trosopplæringsplanen.

Korarbeidet samler barn og unge fra Stavanger by og fra de tre nabokommunene, og også dette arbeidet synliggjør hvordan Domkirken er like mye kirke for regionen som det er kirke for nærområdet.

Det er fremdeles god oppslutning om konfirmasjon. Konfirmasjonssamlingene finner sted i domkirken etter skoletid på tirsdager. I tillegg kommer deltagelse på gudstjenester, leir og noen felles samlinger for menighetene i byen. I forhåndsmeldingene pekes det på at det kunne vært ønskelig med et mer variert og differensiert opplegg for konfirmantene, men at man for å få til dette må ha en større konfirmantgruppe og noen til å ta det overordnede ansvaret for organisering og koordinering av dette. I menighetene som det er naturlig å samarbeide med

sitter sokneprestene alene med ansvaret for konfirmantarbeidet, og for å få til en løsning her er det nødvendig med en felles kateket eller ungdoms- og konfirmantprest for byen.

Når det gjelder ungdomsfasen er menigheten med i et samarbeid med Ynglingen og flere av de andre menighetene om ledertreningskurset Kitt 1 og Kitt 2, som er et kurs i selvledelse og livsmestring med månedlige samlinger for henholdsvis 10.klasse og 1.klasse i videregående. Her jobbes det med breddetiltak for ungdom på ulike alderstrinn fra 16 til 18 år.

Samarbeid med St. Petri

Samarbeid og eventuell sammenslåing mellom St. Petri og Domkirken menigheter har vært et tema gjennom mange år. Innenfor feltene gudstjenesteliv, kultur, diakoni, trosopplæring og konfirmasjon går det stadig skritt for å søke tettere samarbeid. Denne høsten har de to menighetene sammen med domprost og kirkeverge begynt en formell prosess med mål om at man er klare for sammenslåing ved neste menighetsrådsvalg. Jeg gir min fulle støtte til dette.

Gjennom sammenslåing vil vi få en sterkere og mer robust organisasjon, og kan utnytte ressursene mer strategisk. Videre vil en sammenslåing frigjøre administrative ressurser som kan benyttes til mer menighetsrettet virksomhet.

Samtidig er det viktig at en sammenslåing ikke betyr det samme som sentralisering og ensretting. Kirken er på sitt beste og når flest når den klarer å være lokal. Selv om man blir en juridisk organisatorisk størrelse, må den lokale identiteten vernes. Det avgjørende er å se hva som strategisk kan tilbys til alle og hva som er strategisk å beholde som et lokalt gudstjenestetilbud og trosopplæringstilbud for de som bor henholdsvis på Våland og på Eiganes.

Møte med kommunen

Jeg vil rette en varm takk til Stavanger kommune ved ordfører, varaordfører og rådmann for deres engasjement for Stavanger Domkirke, sist ved støtten til nytt orgel, og i disse budsjett dager for økte bevilgninger til restaureringsarbeidet. Prislappen frem mot jubiléet i

2025 er satt til 300 millioner kroner. I 2025 skal både byens og kirkens 900 årsjubileum markeres.

Kommunen og kirken samarbeider om markeringer og planleggingen av disse. Da arkitektkontoret Gram/Scheldrup la fram sine rehabiliteringsplaner, var det et sentralt punkt for dem å «rehabiliterer innbyggernes stolthet av og kjærlighet til domkirken». Kommune og kirke bør samarbeide om et undervisningsopplegg for grunnskolen, med god lærerveiledning, og en byhistorisk utstilling i samarbeid med MuST.

Her er behovet for et servicebygg i nær tilknytning til domkirken av stor betydning. Det er ennå håp om at det monumentale Norges Bank-bygget kan bli et tjenlig senter for formidling, både for byens innbyggere og tilreisende. Et servicebygg vil også kunne romme et pilegrimssenter og bli en viktig arena for Dialogsenteret, som i dag har kontor i bygget. Ikke minst i den krevende situasjonen landet vårt står overfor med flyktningekatastrofen, er dialog og samhandling bokstavelig talt livsnødvendig.

Om kommune og kirke i fellesskap lykkes med dette store prosjektet, vil også et kontorfellesskap av kirkeansatte kunne samles bak de vinduene som så vakkert speiler Domkirken.

Møtet på Rådhuset hadde hovedfokus på byens og kirkens jubileum i 2025 og veien fram dit. I den sammenheng står restaureringsarbeidet sentralt. Vi er sammen om å håpe at regjeringen finner en felles løsning for middelalder-steinkirkene, slik at deler av restaureringsarbeidet finansieres av statlige midler.

I forkant av møtet med ledelsen i kommunen hadde vi et spennende møte omkring tema: Bruke og/eller bevare. Det er gledelig å høre at bevarings- og verne-instansene ser at kirken bevares best gjennom å være i bruk. Faglig ekspertise fra arkitektkontoret Scheldrup og Gram sammen med museumsansatte vil sikre en forsvarlig prosess. Målet er at kirken skal tåle de neste 900 årenes aktive bruk av helligstedet.

Åpningstidene for Domkirken gjør det hellige rommet tilgjengelig for innbyggere og gjester mange timer hver uke. Konseptet Åpen Kveldskirke gir oss nye erfaringer, og bygger delvis på erfaringene fra Nattåpen kirke-prosjektet. Å legge til rette for at turister får oppleve kirken må gjøres med klokskap. Menigheten drømmer med rette om å kunne tilby guiding ved hjelp av engasjerte frivillige.

Kunst og kultur

Etter visitas i Stavanger domkirke menighet er det naturlig å ha et kapittel med hovedoverskriften KUNST OG KULTUR. Under denne overskriften vil jeg fokusere på tre punkt: kirkebygget, kirkemusikk og søndag i sentrum.

Kirkebygget

Domkirken er en helt unik bygning. Den er et kunstverk i seg selv, gjennom sin arkitektur, utsmykking og lange historie. Dette er ikke bare menighetens kirke, men byens, ja folkets kirke. Den er landets mest autentiske middelalderkirke og den omtales som et smykke. Den er byen mest besøkte turistmål. Interessen for kirken er stor for mange. Da Byhistorisk forening hadde byvandring med utgangspunkt i domkirken kom det rekordmange. Det samme så vi nå i oktober, da Arkeologisk museum la et av sine tirsdagseminar til domkirken, med tittelen «Mellom himmel og jord – funderinger omkring Stavanger domkirke» fyltes kirken opp. Når vi snakker om å forvalte og restaurere bygget, handler det ikke bare om kleberstein, murer, søyler og tak. Det handler også om kirkens historie, funksjon, utsmykking – alt dette bygget rommer av symbolikk og tradisjoner. Dette skal også forvaltes og formidles. Vi har møtt personer under visitasen som bor i Stavanger, som er fra byen, men som ikke har våget å gå inn i kirken. En har ikke hatt det rette påskuddet til å tørre å gå inn. Og det er mange som ikke kjenner kirkens lange historie eller vet at den er landets mest autentiske middelalderkatedral.

Hvordan kan dørene til kirken gjøres enda «åpnere og videre» så bredden av byens befolkning velger å gå inn når kirken står åpen? Hvordan kan vi legge til rette for at forskjellige målgrupper, som skoleelever og nyinnflyttede i byen kan bli kjent med dette fantastiske bygget?

Jeg vil utfordre menigheten til å arbeide med disse oppgavene. Her er det viktig å lete etter muligheter, både når det gjelder målgrupper og rammer. En annen viktig oppgave er å lete etter ressurser for å kunne gjennomføre ønskede tiltak. I den ressursituasjonen kirken er i må det arbeides med å utvide gruppen av frivillige. Her vil jeg oppfordre dere til å hente inspirasjon fra vennskapsmenigheten i Winchester, som løser mange oppgaver gjennom en stor gruppe frivillige. Gjennom sitt frivillige engasjement får en også et spesielt eierskap til kirken som igjen vil være viktig for menigheten.

Domkirken er også sentral i fornyelsen av pilegrimsarbeidet i Stavanger. Den er et naturlig mål for lokale pilegrimsvandring, både for barn og voksne. Samtidig er Stavanger domkirke et viktig stoppested for moderne pilegrimer på vei til Røldal eller langs kystpilegrimsleia til Trondheim. Det er godt å oppleve å bli møtt ved målet, at kirken er åpen og at det er lagt til rette for stillhet og andakt når en er underveis.

Kirkemusikk

I Domkirken menighet står kirkemusikken sentralt. Her er det høy kompetanse og mye aktivitet. Det er gledelig samtidig som det også er forventet at det skal være slik. Domkirkene har en spesiell oppgave i å formidle høy kvalitet og god kompetanse. Dette understrekes i «Plan for kirkemusikk», vedtatt av kirkemøtet 2008. Her står det: «Domkirkene har en særlig oppgave til å sørge for både tradisjon og fornyelse i det kirkemusikalske arbeidet. Domkirkene er kirkemusikalske kraftsentrum som er til stor inspirasjon for de ulike lokale menighetene i bispedømmet.»

Det er forventet at det er slik, men det er ingen selvfølge at det er det. For å kunne innfri disse forventningene er vi avhengig av å kunne rekruttere dyktige medarbeidere i kirkemusikkstillingene. Det er gledelig å oppleve en høy faglighet i det kirkemusikalske arbeidet. De ansatte gjør en flott jobb enten det er knyttet til orgelet eller korarbeidet. De ansatte har også bidratt med sin kompetanse ved flere seminarer i Bispedømmerådets regi. Det setter vi stor pris på.

Det er gledelig at kirken nå har på plass et flott instrument etter nyrestaureringen av orgelet. Domkirken har nå et godt instrument som kan fylle rommet med klang og gi mulighet for et

mangfold av uttrykk. Det å ha et godt instrument gir inspirasjon for kantoren og er også med å trekke andre dyktige organister til kirken.

Sentralt i menigheten og kirkemusikken står korarbeidet. De mange korene i domkirken bygger på en lang og rik historie. Under visitasen har vi fått innblikk i det omfattende og flotte korarbeidet i menigheten. Onsdag fikk jeg være med på korskolen i Bethel. Etter at vi hadde spist en deilig middag sammen, startet øvelsen for tre ulike korgrupper. Knøttekoret, jente- og gutteaspirantene. Det var flott å være innom alle tre gruppene og se sangglede og oppleve en høy kompetanse fra korlederne.

Jeg vil gjerne gi en anerkjennelse til dette arbeidet. Det er en viktig arv og tradisjon å forvalte. Det er en berikelse for gudstjenestefeiringen. Samtidig som korene er med å berike gudstjenestefeiringen gir det den enkelte korsanger innblikk og forståelse for gudstjenestefeiringen. Her lærer en liturgiens form og betydning og en lærer salmer. Tro formildes og her kan tro erfares. I tillegg til at hvert barn, hver ungdom i koret blir knyttet til kirken må vi også se nettverket til barnet som ofte følger med. Det er mange foreldre, søsken, gjerne besteforeldre og andre i familien som følger et barn til en opptreden. Vi ser også at dere rekrutterer korsangere fra mange kommuner utenfor Stavanger. Med andre ord er dere et kraftsentrum for mer enn menigheten og Stavanger by, for den tradisjon og kvalitet dere forvalter.

Jeg ser at det er noen utfordringer knyttet til det omfattende korarbeidet. Det er ønskelig å knytte flere frivillige voksne til arbeidet, som kan være med å avlaste og bidra med praktiske oppgaver.

Søndag i sentrum

Jeg er imponert over det omfattende programmet som presenteres gjennom Søndag i sentrum. Det er gjort to viktige grep gjennom dette. Det ene er å inngå et samarbeid med St. Petri menighet om å programmere og presentere et felles tilbud av et mangfold av kulturopplevelser i disse to kirkebyggene. Det andre er å legge de fleste kultarrangementene til søndag kveld, som gir er klar forutsigbarhet. Å lese semesterkatalogen som presenterer tilbudet er imponerende. Her ser vi høy kvalitet og stor bredde. Det er ingen tvil om at

Stavanger domkirke er en viktig kulturarena for byen og regionen. Statistikken viser at det var rundt 13.300 publikummere på ulike konserter og andre kulturarrangementer i domkirken i 2014. Hvis en legger til tallet som er registrert for tilsvarende arrangement St. Petri kirke viser det at nærmere 25.000 besøkte disse to kirkene for kulturopplevelser i fjor.

Under visitasjonen hadde vi et inspirerende møte med Sølvberget kulturhus og Stavanger sentrum. Gjennom dette møtet ble det bekreftet hvor viktig det er å vite om hverandre og anerkjenne hverandres oppgaver og arbeid. Her ligger det et potensiale i et tettere samarbeid, hvor en kan bidra som ressurser for hverandre. Jeg vil anbefale at kontakten som er etablert holdes vedlike og at en får til regelmessige møtepunkt videre.

Diakoni

Diakonien er kirkens omsorgstjeneste som skal prege alt liv i menigheten. Diakoni er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kampen for rettferdighet.

Den norske kirke skal være en kirke for alle, og vi ønsker et inkluderende kirkeliv som sikrer at alle kirkens medlemmer, uavhengig av livssituasjon, skal ha mulighet til å delta og høre til i menighetens fellesskap.

I diakoniplan for perioden 2011 til 2015 er det en målsetting at den diakonale dimensjonen skal gjennomsyre alt det som skjer i menighetens liv.

Samtidig som diakonale holdninger skal gjennomsyre alt det en menighet gjør, må man se på hvordan dette gir seg uttrykk i tiltak og aktiviteter. Domkirken menighet har mange naturlige samarbeidspartnere på det diakonale feltet og har et utstrakt samarbeid med blant annet Kirkens bymisjon og andre menigheter i byen.

Et eksempel på dette er samarbeidet med St. Petri menighet og Bymisjonen om mandagsfrokosten, som er rettet mot "mennesker som lever og vandrer i byen."

Jeg vil også trekke frem det viktige diakonale arbeidet som skjer i møte med sørgende og pårørende. I samarbeid med de andre menighetene tilbys det egne diakonale temakvelder og sorggrupper for de ulike pårørendegruppene.

Domkirkens engasjement i forbindelse med kirkens miljøengasjement bør også nevnes. Her vil jeg særlig trekke frem Miljøsøndagen.

Videre arrangeres det tirsdagstreff på Bethel, årlige pensjonistturer, samt institusjonsandakter. Mange av gudstjenestene har også en spesifikk diakonal profil, for eksempel rusoffergudstjeneste, trafikkoffergudstjeneste, verdighetsgudstjeneste, allehelgensgudstjeneste og skaperverkets søndag. Torsdagsmessene er også et verdifullt møtepunkt for flere.

I egenskap av å være bispedømmets og byens hovedkirke, ivaretar domkirken også en type beredskapsfunksjon ved større kriser og katastrofer. Dette er ikke formalisert, men har vist seg svært aktuelt ved større hendelser, ikke minst i tiden rundt 22.juli 2011. Da stod Domkirken frem som en av de sentrale aktørene i krise- og sorgarbeidet, og ble et viktig samlingspunkt og arena for bearbeiding av krisen. Erfaringene fra disse hendelsene viser at det er nødvendig at Domkirken har tilstrekkelig med ressurser og kompetanse i utgangspunktet når krisen oppstår for å håndtere slike uforutsette men svært krevende hendelser. Kompetansen som er nødvendig i slike akutte situasjoner er både pastoral, diakonal og kirkemusikalsk, og fordrer en kjennskap til domkirken og organisasjonen som gjør det vanskelig å omorganisere ressursene fra andre steder når situasjonen først oppstår.

Avslutning

Torsdag etter skoletid gikk en flokk av Domkirkens konfirmanter fra Kannik skole til Domkirken på en liten pilegrimsvandring, ledet av to engasjerte medlemmer fra Stavanger turistforening. I trappen ved Olavskleiva ba en av konfirmantene denne bønnen:

Gode Gud, vi takker deg for livet og for at vi får bo i et fritt land. Vi ber for byen vår, og for alle som har ansvarsfulle stillinger her: Vi ber for ordføreren, kommunestyret og administrasjonen. Hjelp oss alle å arbeide for det gode og gjøre din kjærlighet synlig i denne verden.

Og da vi kom fram til målet og hadde gått en runde rundt pilegrimskirken slik pilegrimer gjør, ble denne bønnen bedt av en av de andre konfirmantene:

Hellige Ånd, du som hjelper oss å tro, vi ber for alt som skjer i Domkirken menighet, for trosopplæringsarbeid, konfirmanter og korarbeid, for konserter og gudstjenester, for fellesskap og samlinger. Vi ber særlig for menighetsrådet og alle frivillige medarbeidere. Takk for at vi får høre til i din kirke på jorden. Hjelp oss alle å gå på troens vei gjennom livet. Gud, dine barn ber deg: Herre hør vår bønn. Amen

Etter en intens og engasjerende uke i Domkirken menighet vil jeg gjøre denne bønnen til min.

Guds gode velsignelse følge menigheten i en spennende og utfordrende tid!

UTFORDRINGER

Når det gjelder utfordringer, vil jeg trekke fram følgende:

Gudstjeneste

- Videreutvikle et mangfoldig og kompletterende gudstjenesteliv i sentrum i samarbeid med St. Petri menighet.
- Legge til rette for barn og barnefamilier i gudstjenesten.
- Starte opp søndagsskole under gudstjenesten.

Frivillighet

- Arbeide målrettet for å rekruttere flere frivillige, både til trosopplæringssatsingen og til frivillig guiding ved turistbesøk.

Trosopplæring

- Fortsette samarbeidet med St. Petri om konkrete prosjekter, eksempelvis babysang og konfirmantarbeid.
- Arbeide for at det blir en naturlig sammenheng mellom trosopplæringen og gudstjenesten.
- Det er viktig at hele menigheten eier trosopplæringen. Det er hele menighetens ansvar at barn og unge får tilbud om opplæring i kristen tro, både gjennom breddetiltak og kontinuerlige tiltak.

Samarbeidet med St. Petri

- Utvikle videre samarbeidet med St. Petri med sikte på sammenslåing i løpet av innværende menighetsrådsperiode.

Samarbeid med andre aktører

- Fortsette satsingen på samarbeid med andre aktører i sentrum, deriblant Sølvberget, Stavanger sentrum og Stavanger Katedralskole
- Videreutvikle samarbeidet med Ynglingen, Bymisjonen og Kirkelig Dialogsenter.

Veien mot 2025

- Legge til rette for regelmessige møtepunkt mellom bruker- og verneinteresser i restaureringsarbeidet.
- Ha tett samarbeid med gjensidig representasjon i planleggingen av byjubileet og kirkejubileet 2025.
- Forutsigbarhet og langsiktighet i samarbeid med kirkeverge og kommunale myndigheter om restaureringsarbeidet.
- Samarbeide tett med kommune og kirkeverge om servicebygg/servicefunksjoner.

Givertjeneste

- Styrke givertjenesten, særlig inn mot satsingen mot barn og unge.